

Regnskab. Det er ikke kun de samfundsøkonomiske udfordringer, de to blokkes skændes om. Også partiernes interne økonomi er et tilbagevendende tema. Rød blok vil ikke vedkende sig rollen som de kapitalstærke, selv om en undersøgelse fastslår, at venstrefløjen har de største økonomiske ressourcer.

Rød og blå står næsten lige i økonomi

Af **Claes Lautrup**
// claa@berlingske.dk

»Et kæmpe demokratisk problem«, »en demokratisk uligevægt« og en »demokratisk skævvridning« – det var nogle af de ord, ledende socialdemokrater i 2007 brugte, da de skulle kommentere det faktum, at de borgerlige partier havde et større valgkampsbudget end venstrefløjen ved Folketingsvalget det år.

Hovedorganisationen LO og flere af fagforbundene under LO satte i 2003 en stopper for de direkte pengebidrag til Socialdemokraterne og SF og det kunne mærkes. I dag på tærsklen til et nyt folketingsvalg har tonen fra rød blok ikke ændret sig.

Socialdemokraternes udlændinge- og integrationsordfører, Henrik Dam Kristensen, mener, at den økonomiske ulighed mellem blokkene kan komme til at udgøre et demokratisk problem.

»Økonomi hænger i høj grad sammen med muligheden for at kommunikere med danskerne. Hvis man har mange penge, er der naturligvis bedre mulighed for at købe sig til synlighed. Hvis der er alt for store forskelle på partiernes økonomiske formåen, har vi efter-

hånden et demokratisk problem,« siger Henrik Dam Kristensen.

Men nu viser en analyse af partiernes regnskaber, at det økonomiske styrkeforhold mellem rød og blå blok står meget lige. Endda med en lille føring til den røde blok, alt efter hvordan man regner på tallene. Specialestudende i statskundskab ved Aarhus Universitet, Lars Bech-Jørgensen har gennemgået samtlige partiers partiregnskaber fra 2002 til 2009. Derudover har han estimeret værdien af de annoncekampagner, som fagbevægelsen har ført for den røde blok og værdien af blokkenes frivillige arbejde. Bech-Jørgensen benytter dermed et andet mål for et partis ressourcer end det, der står opført i partiregnskabet. Partiregnskabet omfatter i dag den offentlige partistøtte, medlemskontingent, renteindtægter og bidrag fra organisationer, enkeltpersoner virksomheder med mere.

Det frivillige arbejde

»Det passer ikke, når venstrefløjen stort set altid har meldt ud, at den har færre penge end højrefløjen. Tværtimod viser min undersøgelse, at de eneste år, hvor blå blok har haft flere penge end rød de seneste 18 år, er i 2005 og

2007. I perioden 1991-2008 har rød blok faktisk 30 procent flere ressourcer at gøre godt med end blå, hvis man også inkluderer værdien af frivilligt arbejde,« siger Lars Bech-Jørgensen.

Venstres partisekretær, Jens Skipper Rasmussen, bakker op om Lars Bech-Jørgensens hovedkonklusioner.

»Socialdemokraterne er helt ude i hampen, når de påstår, at forskellen er så eklatant mellem vores partier. De overser sjovt nok fuldstændig fagbevægelsen, der godt nok ikke giver de store kontante bidrag til partiet, men som alligevel kaster millioner af kroner efter rød blok i form af skræmmekampagner mod regeringen, som ikke bliver registreret nogen steder. Derudover stiller de tonsvis af arbejdskraft og massevis af kontorer og lokaler til rådighed, så det der tudefjæs giver jeg ikke meget for,«

S: Misvisende tal

Ifølge specialestudende Lars Bech-Jørgensen er fagbevægelsens kampagner til fordel for oppositionen desuden taget til de senere år. Værdien af dem udgjorde næsten 23 millioner kroner i 2009, konkluderer han.

Lars Bech-Jørgensen har ved hjælp af bereg-

ninger fra Gallup Adfact, som opgør værdien af avisernes annoncering, regnet sig frem til beløbet. Socialdemokraternes partisekretær Lars Midtby mener imidlertid, at regnestykket er misvisende. Han kritiserer opgørelsen for ikke at medregne lignende kampagner til fordel for den blå blok.

»Nu kan man læse tallene på mange forskellige måder. Men undersøgelsen viser også, at blå blok op til valgene i 2005 og 2007 havde markant flere indtægter end rød, hvis man ser isoleret på partiernes indtægter. Så er det rigtigt, at man også kan vælge at medregne fagbevægelsens aktiviteter. Det er fair nok; men der glemmer man bare, at fødevare-landbrugsorganisationerne samt eksempelvis Dansk Industri også støtter blå blok med mange millioner via annonceindrykninger. Derfor giver tallene desværre ikke et retvisende billede af det økonomiske styrkeforhold i dansk politik,« siger Lars Midtby.

Lars Bech-Jørgensen mener, at erhvervslivets organisationer ikke har haft tradition for at indrykke annoncer af den karakter, og at støtten fra erhvervslivet til gengæld er gået direkte til partierne og af samme årsag derfor fremgår af partiregnskaberne. **B**

Valgkamp. Mens fløjene skændes om, hvem der har flest penge på kistebunden, står eksperter tvivl om, hvorvidt økonomi overhovedet spiller en afgørende rolle både før og under en valgkamp.

Politik er vigtigere end penge

Af **Claes Lautrup**
// claa@berlingske.dk

Penge er rare at have, men de er ikke afgørende for, hvem der kommer til at sidde på regeringsmagten. Sådan lyder det samstemmigt fra flere eksperter, der mener, at identitet, værdier og ledelsesmæssig tæft er langt vigtigere parametre i den endelige politiske kalkule.

»Tilbage i 2005 lavede Socialdemokraterne nogle fine kampagner, som sikkert også var svinedyrt, men som ikke virkede efter hensigten, fordi Mogens Lykketoft (daværende parti-formand, red.) dengang stod temmelig alene, mens der også var splittelse internt i partiet.

Så hvis man ikke har styr på den del, er en stor pengepung ligegyldig,« siger lektor i politisk kommunikation, Rasmus Jønsson.

Han mener at politikerne ved det kommende valg i højere grad vil gøre brug af personlige netværk, som kan skaffe politikerne vennepriser og vennetjenester.

Vælgerne kan ikke købes

Selv om de færreste politikere vil sige nej til en stor pengepung og personlige håndsrækninger, er det politiske indhold stadig det vigtigste, mener Christian Elmelund-Præstekær, der forsker i valgkampagner og politisk kommunikation på Syddansk Universitet.

»Der er mange andre faktorer, der spiller en lige så vigtig, om ikke vigtigere rolle end penge og kampagner. Politiske værdier og håndtering af mærkesager og den generelle dagsorden har ekstremt stor betydning. Det er tydeligt, hvis man kigger på de seneste valg. Her har pengestærke partier som Venstre, Socialdemokraterne og de Konservative tabt terræn og er gået tilbage på mandater, hvorimod mindre rige partier som SF og Dansk Folkeparti stille og roligt er gået frem. Så det politiske indhold er trods alt stadig det vigtigste.«

Heller ikke professor Kasper Møller Hansen, som på Københavns Universitet forsker

i valgkampagners betydning for borgerne, mener, at blokkene har grund til at mundhuges om, hvem der har den stærkeste økonomi. Store kampagner og annoncer har ifølge Kasper Møller Hansen alligevel ikke den store indflydelse på rekrutteringen af vælgere.

»75 procent af danskerne stemmer på de partier, som de plejer at gøre. Vi er meget stabile og loyale, og vi er som vælgere sjældent til at købe. Det vil sige, at partierne kun kan bruge penge på de sidste 25 procent. Og hvis det så endelig lykkes for politikere at kapre vælgere, stjæler de dem ofte fra deres partifæller eller partier i samme blok, hvilket sjældent rykker noget i det store billede.« **B**

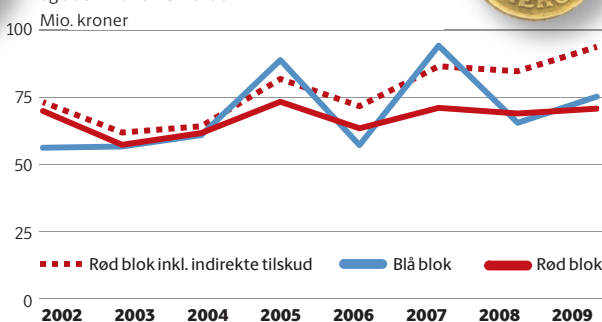
Partiernes økonomi

Hvem har flest penge? Lars Bech-Jørgensen har foretaget en analyse, som medregner:

- Partiernes indtægter, som de fremgår af regnskaberne fra 2001 til 2009. Heri indgår offentlig partistøtte, medlemskontingent, bidrag fra private, renteindtægter, tilskud fra internationale organisationer, kollektive private sammenslutninger, organisationer, virksomheder, fonde og foreninger.
 - Venstrefløjens eksterne støtte i form af annoncekampagner til fordel for den røde blok. De er opgjort i samarbejde med Gallup Adfacts, som hver dag optæller annoncerne i danske medier. Det er kampagner som »Tak for ingenting, Fogh« fra 2007. »Skævt« fra 2010-11 og »HELLE for velfærden« fra 2009. En del af disse kampagner er også iværksat for at rekruttere medlemmer til fagforeningerne, derfor er kun 25 procent medregnet som indirekte partistøtte.
- Lokale bidrag og kandidaternes individuelle valgbudgetter er ikke medtaget i analysen.

Økonomien i rød og blå blok

Rød og blå bloks årlige indtægter 2002-2009 med og uden indirekte tilskud

Partiernes indtægter og partiregnskaber

